

Vladimir Colin

Povestea ursului cafeniu

Povestea crocodilului care plângea

Povestea ursului cafeniu

Urșii care trăiesc la Polul Nord sunt albi. Cred că din pricina asta li se și spune urși albi (dar, firește, dacă vreunul dintre voi a aflat că li se spune albi din alte pricini, îl rog să-mi dea de știre și să nu mă lase să scriu minciuni). Așa...

Ei, și iată că printre urșii cei albi de la pol s-a rătăcit într-o bună zi un urs cafeniu, un urs mare și frumos, care venea tocmai din munții noștri. Cum a ajuns el la pol să nu mă întrebați, că nu știu. Ce știu e că s-a pomenit acolo și că a început să caște ochii la munții de gheăță și la focile care se zbenguiau pe ei.

- Ia te uită! Un urs murdar! strigă o focă, și toate surorile ei începură să chicotească, să hohotească și să se prăpădească de râs.

- E mânjit tot!

- De la gheare pân'la bot!

- Vai, vai, ce caraghios!

- Parc-a fost muiat în sos!

